

Fəxrü MÜSLÜM

Çəkildim özümə...

Çəkildim özümə, qına çəkildim,
Ağrımın, acımın yaddaşı kimi.
İxtiyar vaxtına, ana çəkildim,
Gül-çiçək səhiyom göz yaşsı kimi.

Yollarım səhraya, üzüm göyüdi,
Dərvişəm, gedirəm, olımda çölk.
Yozum səmasına, yozum meydani,
Tanrı dualarım, alışıqım şərək.

Çoxalib, boy verib dəvə adamlar,
Ağac tab götürür, su tab götürür.
Çoxalib girovə, kirvə adamlar,
Yer-yurd utanc yeri, torpaq götürür.

Dünya da, can kimi öriyib gedir,
Ayaqlar üstündə, göz görə-görə.
Bizi də, özüylə kürüyüb gedir,
Xain zərbəsindən,
Sinədə xaç kimi iz görə-görə.

Silah da, sursat da, yarış meydanı,
Nə yaşlı tamdı, nə uşaq-muşaq.
Yüz hiylə üstündə vuruş meydanı,
Yüz hiylə üstündə neçə qurumsaq.

Ümid dirənsə də, qına, qılınca,
Ayaq açmağına, çözümə bənddi.
Bozuna dolayan qurd ulayınca,
İnsaf da, barış da, bir himnə bənddi.

Çəkildim özümə, qına çəkildim,
Ağrımın, acımın yaddaşı kimi.
İxtiyar vaxtına, ana çəkildim,
Gül-çiçək səhiyom göz yaşsı kimi.

Biz Tanrı verdiyi haqqa tapındıq

Sağ əlim çənəmdə, sol əl, siqarda,
Gülle-top atıram ömrüme, günə.
Xəyal da, yolların kəsişən yeri,
Səbrim də, atüstü, hal-əhval күnə.

Baxdım ki, sərçələr heç gözü doymır,
Yerindən, yurdundan duyuc düşübdü.
Gəlişi gecikib qaranquşun da,
Baş verən boladan ayıq düşübdü.

Sonradan duydum ki,
Hər nə var köç edib ormana, bağa,
Çör-çöpdən ev tikib, yuvalanırlar.
Səs-səsə verib də hər axşam, səhər,
Kövrək şərçilərə oyalanırlar.

Ovqat çiçəklədi, könül açıldı,
Qəm də bezib getdi ölimdən mənəm.
Qayıtdım ruhumun öz axarına,
Sözün ətri tudu dilimdən mənəm.

Biraz havalandıım uçan xalça tok,
Aranımdan belə, dağılımdan belə.
Höyat davam edir eldə-obada,
Qönçə üzə gülmür bağımıdan belə.

Gördüm, bulaq həsrət qonaq-qaraya,
Gözləri cığırda, yollarda qalıb.
Görür, gələnlə yoxdu, axıb donuzo,
Neçə qalmaqalda, qallarda qalıb.

Buludun çaları, dəyişmiş kini,
Əvvəlki ağına, bozuna çəkib.
Çaxmağın ağzından çıxan qırgılıcım,
Yağışı-yağmurunu, yazına çəkib.

Virusdu, hər nədi, keçib, gedəsi,
Biz, Tanrı verdiyi haqqa tapındıq.
Hər kəsin yığılmaq, dimdik ayaqda,
Ömür-gündü, dan-dən,
Dənliyə, dərdiyi haqqa tapındıq.

Kərküklü dostlara

Kərküklü qardaşım, qərib qardaşım,
Elə öyrənmişik,
İçimiz, çölümüzə səbr yeridi.
Yaxşı ki, dağılmır sinomiz dağdan,
Elə məzar yeri, qəbir yeridi.

Kərkük yaddaşların kövrək göz yaşsı,
Şəh tək, damcı-damcı dərilib, iç etdik.
Yolotu göy qaldı bu yolda-izdə,
Neçə yurd yerini verib, köç etdik.

Elə bənd olardıq durna köçünə
Düşən lələkləri,
Bağdada, Kərkükə bağlı bilirdik.
Əhval, pərvaz-pərvaz, payız, çəhrayı,
Nə vardı, əfsanə, nəğil bilirdik.

Kərkükün şeiri, sözü, söhbəti,
Eşqin köhlənində,
Ayda, aylanmağa çəkərdi bizi.
Əfsus, dolacaq iş qurtaran deyil,
Fürsət verildikcə çökürdür bizi.

Ağrımın tək Kərkük olsa, nə vardı,
Təbrizim, Uygurum, Qarabağım yarin.
Solunda, sağında, Bayır-Bucağım,
Gör, neçə iblisdən, qan soracağım var.

Hələ buxarıya odun atırıq,
İstisi sifəti, üzü qarşıdır.
Elə mürgü vurub buxarlanırıq.
Odu, hömirisi,
Ağrıda, dodaqda sözü qarşıdır.

Kərküklü qardaşım, qərib qardaşım,
Elə öyrənmişik,
İçimiz, çölümüzə səbr yeridi.
Yaxşı ki, dağılmır sinomiz dağdan,
Elə məzar yeri, qəbir yeridi.

Gecələr - çiynimdə qara yapıncı

Gecələr - çiynimdə qara yapıncı,
Kipriyim dolaşdı,
Bir anda sütiyüb, keçən ulduza.
Qantəpər sayacağı, Ayın işığı,
Səmadə iz cızdı,
Məğribdən şərçinə köçən ulduza.

Gecələr - çiynimdə qara yapıncı,
İçim də çökülər, neyin boyunca.
Hava da, kor qəmə, bürkünü çəkməz,
Küləyin boyunca, mehlin boyunca.

Gecələr - çiynimdə qara yapıncı,
Ətəyi, danüzü yerdən ağarar.
Nə qədər yüklü, dörd də öyrəşib,
Yer-yurdundan dəyişib, hordan, ağarar.

Gecələr - çiynimdə qara yapıncı,
Buludu silkelər, çəni silkelər.
Üz tutub zamanın səssizliyinə,
İçində ovudub, moni silkelər.

Çəkdilər beləco,
Çəkdilər bizləri, dövə kürkünü,
Oyunlar kölgədə bitib cücedi.
Naxələf qonşular, yadlar, bədxahlar,
Gözündə uzaq düşmüş,
Yurdumda, bölgəmdə bitib cücedi.

Bu, yeni həmlədi, yeni gedişdi,
Ağzımız yoxuşa, düzənə qədər.
Xançal-tiyo ilə rəsmi çökilon,
Kürəyimizdəki
Naxışın izinə, özüne qədər.

Bax, belə, illərdi, qorinalərdi,
Yaddaşsı sığınmış adam kimiyyə.
Bəzurdun yerinə,
Sinomizdə külək, yellər uladı,
Ruhumuz - bəğulmuş adam kimiyyə...